

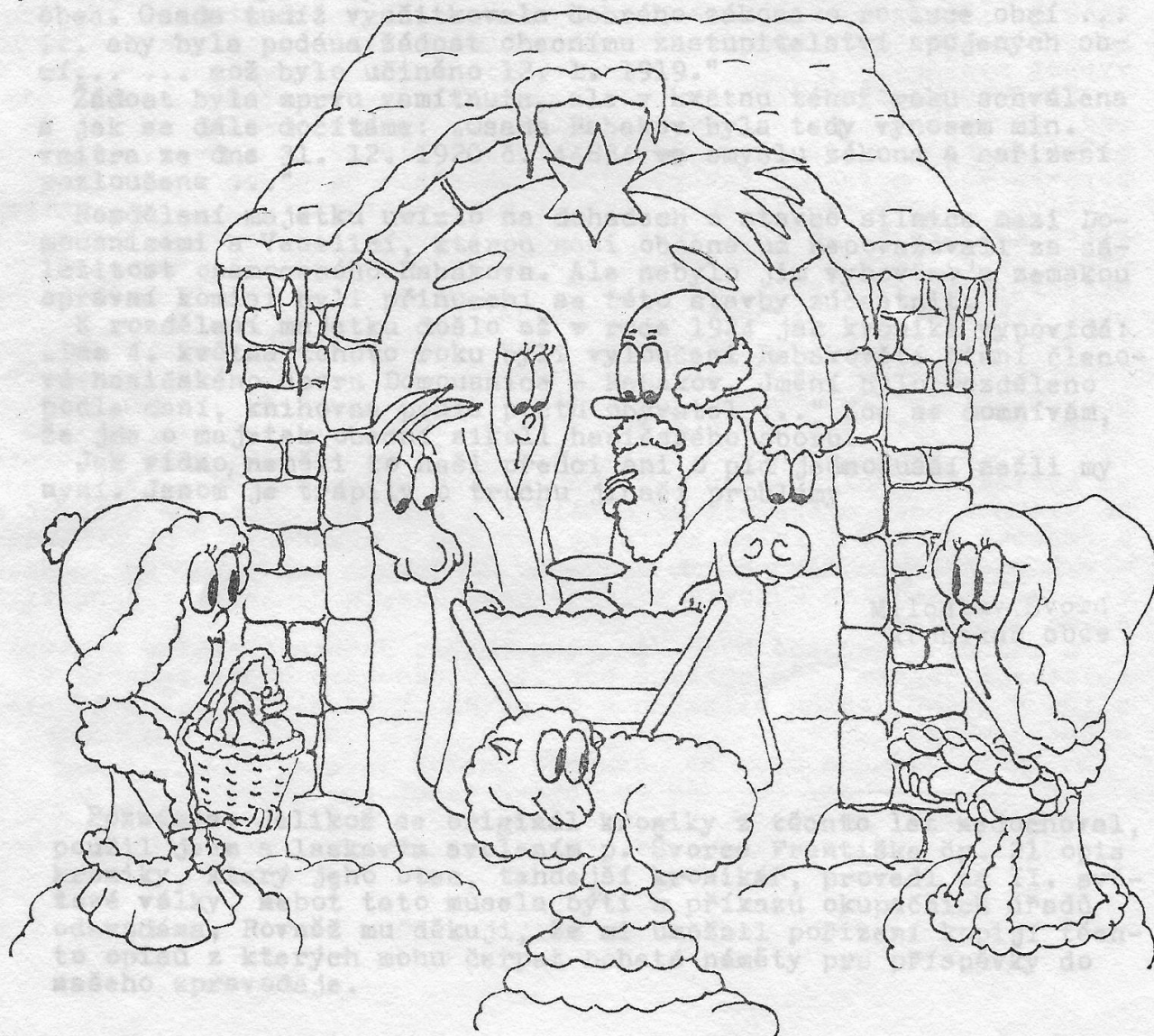

Číslo 3/Prosinec 1993

Zdarma

Vydává OÚ Rabakov

Tento zpravodaj vydává obecní úřad jako informaci o dění v obci jak pro své občany tak pro přátele R a b a k o v a.

Pár řádků z kroniky.

Letošní rok byl osudový pro náš národ a to jak sami víte rozdělením Československa na dvě republiky Českou a Slovenskou. U nás v obci se tato změna prakticky nijak neprojevila, jen jako občané nového státu jsme museli všichni změnit státní příslušnost a během roku postupně vyměnit všechna platidla za nové.

Mě jako kronikáře zajímalo naopak jak na naši obec a občany působil vznik Československa před 75 lety a jak tehdy reagovali. Proto mi dovoluňte abych vás několika úryvky z kroniky a mým slovním doprovodem zavedl na malou chvíli do časů našich dědů a pradědů.

Rozpadu Rakousko-Uherska, jak víme, předcházela I. světová válka. Jak kronika mimo jiné uvádí: „V této světové válce byli zúčastněni z naší obce p. Mirslav Erben, p. Václav Fadrhona, p. Václav Koliáš, Josef Koliáš, p. Fr. Mach, p. Fr. Švorc st., p. Fr. Švorc a Václav Švorc synové Václava Švorce, p. Josef Vandrle. Téměř každý z nich si z války přinesl nějakou nemoc.“

Po vyhlášení Československé republiky se dovídáme, že: „Obec Rabakov byla spojena v jednu politickou obec s obcí Domousnice s názvem: Politická obec Domousnice - Rabakov ..., ... přání všech občanů však bylo aby naše osada byla co samostatná politická obec. Osada tudíž využítokovala dobrého zákona o rozluce obcí ... aby byla podána žádost obecnímu zastupitelství spojených obcí... .. což bylo učiněno 12. 1. 1919.“

Žádost byla zprvu zamítnuta, ale v květnu téhož roku schválena a jak se dále dočítáme: „Osada Rabakov byla tedy výnosem min. vnitra ze dne 31. 12. 1920 č. 44834 ve smyslu zákona a nařízení rozloučena ...“

Rozdělení majetku uvízlo na dohaděch o stavbě silnice mezi Domousnicemi a Veselicí, kterou naši občané už nepovažovali za záležitost osamocené Rabakova. Ale nebylo jim vyhověno a zemskou správní komisí byli přinuceni se této stavby zúčastnit.

K rozdělení majetku došlo až v roce 1924 jak kronika vypovídá: „Dne 4. května tohoto roku byli vyloučeni Rabakovští činní členové hasičského sboru Domousnice - Rabakov. Jména byla rozdělena podle daní, knihovna podle počtu obyvatel ...“ Zde se domnívám, že jde o majetek obecní nikoli hasičského sboru.

Jak vidno, neměli to naši předci ani o píď jednodušší nežli my nyní. Jenom je trápily o trochu jináí problémy

Miloslav Švorc
kronikář obce

Poznámka: Jelikož se originál kroniky z těchto let nedochoval, použil jsem s laskavým svolením p. Švorce Františka čp. 21 opis kroniky, který jeho otec, tehdejší kronikář, provedl za II. světové války, neboť tato musela býti z příkazu okupačních úřadů odevzdána, Rovněž mu děkuji, že mi umožnil pořízení kopíjí těchto opisů z kterých mohu čerpat bohaté náměty pro příspěvky do našeho zpravodaje.

V této předvánoční době jsme zavzpomínali s našimi nejstaršími spoluobčany. Navštívili jsme proto pana Miloslava Machače č.p.9 nar. v r. 1914 v Rabakově, paní Vlastu Kindlovou roz. Švejdovou č.p. 10 nar. v r. 1915 v Katusicích a paní Marii Miclíkovou roz. Mertovou č.p. 5 nar. v r. 1916 v Domoradicích u Č. Krumlova - a položili jim tyto otázky:

- 1) Jaké byly Vaše nejhezčí vánoce ?
- 2) Kolik máte vnoučat a pravnoučat ?
- 3) Jaký dárek byste si přáli pod stromeček pro sebe a svou rodinu?
- 4) Jakou dobrou radu byste dali pod stromeček nám všem ?

Pan Machač odpověděl:

1) Všechny vánoce, které jsem prožil v dětství, kdy jsme se po nadržce sešli celá ves²⁷ Roudnickovým kopci a střílely se petardy. Chodilo se i na půlnoční mši do Řitonic. A pak další dny, když jsme s ostatními kluky ze vsi jezdili na prkýnkách ze sudu na které jsme přibili řemínky jako vázání. U nás se tekrát scházela snad všechna omladina. Taky se tehdy zpívala písnička " U Machačů na kopečku, tam je vždycky veselo..."

- 2) 4 vnoučata a 3 pravnoučata
- 3) Hlavně zdraví a aby byl mír a pohoda, jak ve státě tak i ve světě.
- 4) Radu jen jedinou - vylepšit mezilidské vztahy. Copak na sebe musíme pořád koukat mezi prsty?

Paní Kindlová nám řekla:

1) Vánoce nemám moc ráda, vždyť jsou to jen samé starosti. V mládí? Rodiče byli chudí a tak se stromeček zdobil jen několika jablky a ořechy. Dárky žádné. To víte.

- 2) 5 vnoučat a 6 pravnoučat
- 3) Abych vyhrála a mohla všechny podělit. Ale především zdraví, to je to nejdůležitější. Chtěla bych taky aby se tolik nezdražovalo.

4) Ať si lidi zazpívají když je jim veselo, ale i když je jim těžko. Já jsem si zpívala moc ráda a pomáhalo to.

A od paní Miclíkové jsme se dozvěděli:

- 1) Já mám nyní každé vánoce hezké, jsem totiž pokaždé u někoho jiného ze svých dětí a tak se mohu těšit se svými vnuky a pravnoučkami.
- 2) 6 vnuků a 2 pravnoučky
- 3) Především zdravíčko, ostatní se může koupit.
- 4) Aby na sebe byli lidi hodný, aby byli víc upřímní a snášenliví.

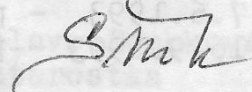
Děkujeme za rozhovor.

Pozvánka.

Sbor dobrovolných hasičů pořádá dne 8.1.1994 v 17.00 hod. v místnosti OÚ Rabakov výroční valnou hromadu s malým občerstvením. Účast všech členů je žádoucí a rádi mezi sebou uvítáme i ostatní občany a přátele našeho sboru.

Hospodárka prosí členy sboru aby s sebou přinesli členské průkazy a 20.-Kč na příspěvek.

za SDH

Na zpravodaj přispěli: p. Majcharčíková, p. Šimánek, p. Machač a p. Cidlinová, p. Švorec Mil. a p. Doubková.

Všem děkujeme.